

lade Paragrafen falde, saa at der altsaa i Udvalget kun er tilbage et Mindretal af 5 Medlemmer, som holder paa at faa denne § 9 vedtagen. Til § 10 var der stillet Ændringsforslag af den høitærede Indenrigsminister, som gik ud paa en helt forandret Affattelse af Paragrafen, og til dette Ændringsforslag af Ministeren var der igjen af 8 af Udvalgets Medlemmer stillet et Underændringsforslag, som findes opført i Tidenden Sp. 2578 som Nr. 24, og som gik ud paa, at naar Godseieren selv eller en Fremmed kjøbte Fæstetstedet, skulde Fæstetvangen hvile paa dette endnu i 20 Aar efter Salget, medmindre den forinden afløstes. Der var saaledes ved dette Forslag givet Godseieren, hvis han selv vilde kjøbe, Valget mellem to Ting: Enten kunde han fæste Stedet ud igjen, og Følgen deraf vilde være, at efter 20 Aars Forløb vilde det hjemfalde til ham som hans frie Eiendom, eller ogsaa kunde han afløse Fæstetvangen forinden ved Indbetaling af $\frac{1}{4}$ af Auktionssummen i Statskassen. Dette Forslag, som blev vedtaget i Udvalget i et af de sidste Møder, før Sagen blev indladt til Forhandling her i Thinget, og som ganske vist er af overordentlig Betydning og kunde faa en meget alvorlig Betydning for hele denne Sags Afvikling, hvis det blev vedtaget, er nu aldeles frafaldet af samtlige de Medlemmer, som dengang havde stillet det. Det er det største af de Resultater, som den fornyede Overveelse har ført til, at dette Forslag saaledes er aldeles frafaldet af samtlige Udvalgets Medlemmer. — Efterat jeg har givet denne kortfattede Oversigt over Udvalgets forandrede Stilling, skal jeg nu vende mig til de enkelte Paragrafer og de til samme stillede Ændringsforslag; men, som det vil erindres, havde den oprindelige Ordfører jo allerede ved Paabegyndelsen af 3die Behandling meget udførligt motiveret de Ændringsforslag, som vare stillede til de 6 første Paragrafer af Lovforslaget, de samme, som nu igjen forelægges til Forhandling, og hvor der ikke er foregaaet nogen Forandring i Udvalgets Stilling til disse Paragrafer, kan der ikke være Andet at sige om de foreliggende Ændringsforslag, end hvad den daværende Ordfører allerede fremsatte. Smidlertid maa

jeg dog, da der nu allerede er hengaaet længere Tid, siden Sagen var til Forhandling, tillade mig kortelig at gjennemgaa disse Paragrafer med de tilhørende Ændringsforslag. § 1 gaaer jo ud paa, at den Retlighed, som Godseierne hidtil have havt til at indtage Fæstjord til Skovs Oppløsning og Fredning, skulde ophæves. Til denne Paragraf har den ærede Indenrigsminister stillet Forslag om ikke ganske at ophæve Retten, men kun at indskrænke den saaledes, at der ikke kan indtages Fæstjord til Skovplantning, medmindre Gjennemsnittet af dens Skyldsætningsstart kun er 5. Et Flertal i Udvalget har foreslaaet, at Ordene „Gjennemsnittet af“ skulle udgaa. Jeg har imidlertid ikke kunnet slutte mig til dette Flertal, fordi det har stillet sig saamange Vanskeligheder for at indtage Fæstjord til Skovs Oppløsning, at den hele Bestemmelse næsten vilde blive illusorisk. Der kunde jo f. Ex. ligge et meget lille Stykke Jord med en meget høj Skyldsætningsstart inde imellem den Jord, som har den lavere Taxt, og derved vilde det i høj Grad vanskeliggjøres at indtage det tilsigtede Stykke. Jeg har derfor ikke fundet mig foranlediget til at slutte mig til det Ændringsforslag, der gaar ud paa at udstemme Ordene: „Gjennemsnittet af“, og jeg skal altsaa heller ikke indlade mig paa at motivere det, da jeg antager, at dette vil blive gjort af et af de ærede Medlemmer, som have stillet Forslaget. Den høitærede Indenrigsministers Forslag indeholder dernæst en anden Betingelse for at kunne indtage Jord til Skovplantning, nemlig at der skal indbetales i Statskassen 300 Rd. pr. Tønde Hartkorn for den Jord, som indtages, naar dens Skyldsætningsstart efter den nye Matriful er over 5. Dette er ganske vist kun en ringe Betaling for Jord, hvis den indtages til anden Brug end Skovplantning; men da den kun kan benyttes til Skovplantning, vil det formentlig ikke frembyde nogen stor Fristelse for Godseieren at give 300 Rd. pr. Tønde Hartkorn af Jord til Skovplantning, da han derved ikke vil kunne faa nogen Fordel af denne Jord for en meget lang Tid. Til § 2, som gaar ud paa, at der ikke fremtidig skulde